



OKRESNÁ PROKURATÚRA PIEŠŤANY  
Vážska 28, 921 01 Piešťany

Číslo: Pv 778/15/2204  
EEČ: 2-18-14-2016

Piešťany 24.05.2016

## U Z N E S E N I E

**Trestná vec:** obv. **XXXXX**

**Trestný čin:** Prečin Úverový podvod podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

**Rozhodol:** prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX  
miesto narodenia: XXXXX  
rodné priezvisko: XXXXX  
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, Slovensko  
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Prečin Úverový podvod podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

*v presne nezistenom čase dňa 19.01.2015 v Piešťanoch, na ulici Nálepková v hoteli Magnólia vylákal od spoločnosti Mikroúvery, s r.o., pôžičku vo výške 500 Eur s úmyslom ju vôbec nesplácať, a to tak, že uzatvoril zmluvu o pôžičke číslo 1501013, na základe ktorej mu bola poskytnutá finančná pôžička v hotovosti vo výške 500 Eur, ktorú sa zaviazal splatiť do 14 dní od uzatvorenia zmluvy, do zmluvy uviedol, že je zamestnaný v spoločnosti ZIPA, s r.o., Trenčín s čistým mesačným príjmom vo výške 700 Eur, pričom pre túto spoločnosť v čase uzatvárania zmluvy nepracoval, bol nezamestnaný a neuhradil ani časť z poskytnutej pôžičky, čím spoločnosti Mikroúvery, s r.o., so sídlom XXXXX, XXXXX, IČO: XXXXX spôsobil škodu vo výške 500 Eur,*

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

## Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ Trnava, Odboru kriminálnej polície, 3. Oddelenia vyšetrovania, XXXXX pod číslom konania ORP-1513/3-VYS-TT-2015 zo dňa 22.10.2015 bolo v zmysle § 199 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a súčasne v zmysle § 206 odsek 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie osobe XXXXX za prečin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v predmetnom uznesení.

Obvinený XXXXX (č. I. 7 – 9) do zápisnice o výsluchu obvineného ku svojej osobe uviedol, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu sa dobrovoľne priznáva. Uviedol, že skutok spáchal tak, ako je to uvedené v uvedenom uznesení. Zmluvu zo spoločnosťou Mikroúvery podpísal dobrovoľne, svojím podpisom súhlasil s podmienkami uvedenými v zmluve a aj si osobne prevzal požičanú sumu 500 Eur, pričom z pôžičky doteraz nič neuhradil, aj napriek tomu, že bol kontaktovaný uvedenou spoločnosťou a chodil aj občas brigádovať. Je mu to ľúto, nakoľko výslovne súhlasil s podmienkami zmluvy, aj keď si ich vôbec neprečítal, súhlasil tak ústne ako aj písomne podpisom na zmluve. Možnosť takejto pôžičky mu ponúkol známy, ale je si vedomý, že za svoje konanie je zodpovedný on sám, teda za podpis zmluvy a plnenie podmienok zmluvy a aj samotné splatenie záväzku. Je mu to ľúto a bude sa snažiť vzniknutú škodu uhradiť. Od 26.10.2015 pracuje v spoločnosti Samkos, s r.o. v Piešťanoch, doteraz bol dobrovoľne nezamestnaný. V súvislosti s nejakým úverom alebo pôžičkou vyšetrovaný alebo postihnutý nebol, pôžičku, ktorú mal v spoločnosti Home Credit Slovakia na televízor, riadne splatil. Obvinený XXXXX doložil dohodu o vykonaní práce (č. I. 9a) zo dňa 26.10.2015, ktorú uzatvoril so spoločnosťou Samkos s r.o., XXXXX.

Svedok poškodený Ing. Bc. Robert Tánczos vo svojej výpovedi (č. I. 10 – 11) uviedol, že je splnomocnený spoločnosťou Mikroúvery, s r.o. k jej zastupovaniu v trestnom konaní, o čom priložil splnomocnenie (č. I. 12). Ďalej uviedol, že klient obvinený XXXXX oslovil ich spoločnosť na základe reklamy, ktorú v tom čase mali vystavenú v priestoroch hotela Magnólia v Piešťanoch. V priestoroch spoločnosti obvinený vyplnil žiadosť o poskytnutie úveru, ktorá bola následne zaslaná na centrálu spoločnosti, kde bola úverovými referentkami posúdená a spracovaná. Spolu so žiadosťou o úver obvinený predložil fotokópiu svojho občianskeho preukazu. V žiadosti o pôžičku obvinený ako svojho zamestnávateľa uviedol spoločnosť Zipa, s r.o. a výšku svojho mesačného príjmu 700 Eur s mesačnými výdavkami 100 Eur. Nakoľko sa úverovej referentke nepodarilo telefonicky spojiť so zamestnávateľom - spoločnosťou ZIPA, s r.o., tak pristúpila len ku kontrole existencie uvedenej spoločnosti a k jej vyhodnoteniu bonity, čo sa vykonáva prostredníctvom aplikácie SIMS, ktorú prevádzkuje Slovenská informačná a marketingová spoločnosť. Nakoľko spoločnosť vykazovala reálne tržby, úverová referentka vychádzala pri posúdení žiadosti, že sa jedná o reálneho zamestnávateľa a tvrdenie klienta o jeho zamestnaní brali ako pravdivú skutočnosť, nakoľko na uvádzanie nepravdivých údajov ako aj na možné dôsledky pri ich uvádzaní bol upozornený. Obvinený XXXXX do dňa konania výsluchu neuhradil ani jednu splátku a jeho dlh voči spoločnosti Mikroúvery, s r.o. je vo výške nesplatenej istiny 500 Eur.

Zo zmluvy o pôžičke číslo 1501013, uzatvorenej medzi obvineným XXXXX a spoločnosťou Mikroúvery s r.o., XXXXX, dňa 19.01.2015 vyplýva, že obvinenému

bola poskytnutá pôžička vo výške 500 Eur, ktorú sa zaviazal splatiť do 14 dní od uzatvorenia zmluvy s poplatkom za zabezpečenie služby 88 Eur a úrokom 30 % p. a. s tým, že celková splatná suma je 593,81 Eur. V zmluve uviedol zamestnávateľa ZIPA, s.r.o., mesačnú mzdu 700 Eur a mesačné výdavky 100 Eur. Uviedol, že trvalý pobyt má na adrese XXXXX, Nitrianska 15.

Z pripojených „Všeobecných zmluvných podmienok“ vyplýva, že veriteľ je oprávnený pred poskytnutím pôžičky posúdiť s odbornou starostlivosťou platobnú schopnosť klienta. Za tým účelom je oprávnený preveriť totožnosť, preveriť správnosť osobných dokladov, posúdiť platobnú schopnosť. Klient potvrdzuje pravdivosť a úplnosť poskytnutých údajov.

Poškodená spoločnosť Mikroúvery, s r.o., ďalej predložila nasledovné listinné dôkazy: Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (č. I. 31 – 33), Zmluva o zabezpečení služby (č. I. 34 – 35), Dohodu o zrážkach zo mzdy (č. I. 36 – 37), výdavkový a príjmový doklad (č. I. 38), kópia občianskeho preukazu obvineného XXXXX (č. I. 39), pokus o zmier z 13.05.2015 a neprevzatá zásielka (č. I. 40 – 41).

Zo správy Sociálnej poisťovne (č. I. 45 – 56) a správy spoločnosti ZIPA, s r.o. (č. I. 48) vyplýva, že obvinený XXXXX nikdy nebol zamestnancom spoločnosti ZIPA, s.r.o., a v čase uzatvorenia pôžičky nebol evidovaný ako zamestnaná osoba.

Z odpisu registra trestov obvineného vyplýva, že tento bol doposiaľ raz súdne trestaný, a to naposledy trestným rozkazom Okresného súdu XXXXX z 11.01.2012, sp. zn. OT 4/2012, právoplatným dňa 11.01.2012, kde mu za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona bol uložený trest povinnej práce v trvaní 150 hodín, na obvineného sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Z lustrácie v evidencií priestupkov je zrejmé, že doposiaľ bol 10 krát priestupkovo prejednávaný, a to pre priestupky proti majetku a priestupky v doprave. Zo správy Mestského úradu XXXXX vyplýva, že trvalý pobyt má v Meste XXXXX, nemá trvalé bydlisko, občas navštevuje DSS Dómum na vykonanie osobnej hygieny, zdržuje sa v komunite bezdomovcov, resp. v rómskej komunite, kde prespáva.

Do spisu boli ďalej zabezpečené výpisy z obchodného registra na spoločnosť Mikroúvery, s r.o., XXXXX (č. I. 72 – 73) a ZIPA, s r.o., Trenčín (č. I. 74 – 75).

Prečinu úverového podvodu podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí malú škodu.

Vylákaním od iného úveru tým, že ho páchatel uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na jeho splácanie, možno rozumieť uvedenie v žiadosti o úver, resp. v zmluve o úvere nepravdivé alebo hrubo skreslené údaje alebo zamlčanie podstatných údajov. Takýmito údajmi budú najmä nereálne podnikateľské zámery s vopred známym nesplácaním úveru alebo maximálne nepravdepodobnou možnosťou jeho splácania, prípadne deklarovanie neexistujúceho príjmu, v dôsledku čoho nie je následne úver splatený, uvádzanie veriteľovi mylných údajov o zabezpečení úveru a podobne.

Omyl je nezhoda (vedomosti, predstáv) človeka so skutočným stavom vecí.

Páchateľ uvádza niekoho do omylu spravidla aktívnym konaním, keď predstiera existenciu určitých okolností, ktoré sú v rozpore so skutočným stavom veci. Môže tak konať nielen vo vzťahu priamo k poškodenému, ale aj k iným osobám.

K naplneniu zákonných znakov subjektívnej stránky trestného činu úverového podvodu sa vyžaduje, aby bolo preukázané, že páchatel' už v čase dojednávania úveru konal v úmysle vypožičané peniaze vôbec nevrátiť alebo nevrátiť ich v dohodnutej lehote, alebo konal aspoň s vedomím, že peniaze v dohodnutej lehote nebude môcť vrátiť a že tým uvádza veriteľa do omylu so spôsobením mu škody.

Objektom tohto trestného činu, rovnako ako pri všeobecnom trestnom čine podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, je cudzí majetok, špecificky však ten majetok, z ktorého sa poskytuje úver alebo záruka na úver.

Na trestnosť páchatel'a sa vyžaduje, aby iného uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, ktoré však nie sú v súlade so skutočnosťou, a tak vylákal od neho úver alebo záruku na úver. Môže ísť o konanie, opomenutie, ale aj o konkludentné konanie páchatel'a. Ďalšou podmienkou trestnosti zároveň je, aby páchatel' takým konaním inému spôsobil malú škodu alebo získal pre seba malý prospech. Ide o úmyselný trestný čin, ktorý je dokonaný spôsobením malej škody.

Podvodné konanie definované v rámci ustanovenia § 222 Trestného zákona spočíva v omyle inej osoby, pričom tento omyl, t.j. rozpor predstavy so skutočnosťou musí byť spôsobilým prostriedkom na oklamanie iného v konkrétnej situácii. Pokiaľ však poškodený má možnosť, resp. povinnosť preskúmať tvrdenia iných osôb prostriedkami bežne dostupnými, nie je možné samotné uvedenie nepravdy považovať bez ďalšieho za uvádzanie do omylu tak, ako to požaduje skutková podstata prečinu úverového podvodu podľa § 222 Trestného zákona. Je teda potrebné brať do úvahy **dodržanie obvyklej miery opatrnosti** osoby, ktorá je uvádzaná do omylu alebo ktorej omyl chce páchatel' využiť. Samotný účastník takéhoto súkromno-právneho vzťahu má dbať na ochranu svojich majetkových záujmov a teda povinný aspoň v minimálnej miere dbať na nevyhnutnú ochranu svojich práv a majetkových záujmov a zabezpečiť si ľahko dostupné informácie významné na rozhodnutie o poskytnutí úveru.

Priestupku proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v paltnom znení sa dopustí ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku krádežou, spreneverou, podvodom alebo zničením alebo poškodením veci z takého majetku, alebo sa o takéto konanie pokúsi.

Vyhodnotením všetkých horeuvedených skutočností jednotlivo, ako aj vo vzájomnom súhrne možno konštatovať, že obvinený XXXXX dňa 19.01.2015 vylákal na základe úverovej zmluvy číslo 1501013 od poškodenej spoločnosti Mikroúvery, s r.o., úver vo výške 700 Eur, pričom poškodenú spoločnosť uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru a tak jej spôsobil malú škodu. Vykonaným dokazovaním bolo zistené a preukázané, že obvinený v žiadosti o úver uviedol nepravdivé údaje o svojej osobe, o svojom zamestnávateľovi, ako aj o výške príjmu, nakoľko nemá trvalé bydlisko a ani nebol zamestnaný. Bol nezamestnaný a nemal žiadny trvalý zdroj príjmu. Hoci vedel, že

ním uvádzané skutočnosti o svojej osebe, zamestnávateľovi a výške príjmu nie sú pravdivé, tieto uviedol do úverovej zmluvy, na podklade čoho mu bol poskytnutý spotrebný úver.

Je teda zrejmé, že skutok, ktorý je predmetom tohto konania, sa stal. Čo sa týka vyhodnotenia skutočnosti, či je skutok trestným činom, uvádzam nasledovné.

Pri spisovaní úverovej zmluvy číslo 1501013 obvinený XXXXX uviedol zdroj svojho príjmu, svojho zamestnávateľa, výšku čistého príjmu a mesačných nákladov, ako aj svoje trvalé bydlisko. Všetky tieto skutočnosti sa nezakladali na pravde.

Z výpovede samotného splnomocnenca poškodeného Bc. Ing. Roberta Tánczosa však vyplýva, že pred poskytnutím úveru vykonali zodpovedné pracovníčky poškodenej spoločnosti lustráciu pomerov osoby obvineného iba prostredníctvom aplikácie SIMS, hoci obvinený podpisom zmluvy súhlasil s preverením ním tvrdených údajov. Poškodená spoločnosť vykonávala dopyt na zamestnávateľa obvineného, s ktorým sa zodpovednej pracovníčke nepodarilo skontaktovať. Napriek tomu, že poškodená spoločnosť nemohla skontaktovať tvrdeného zamestnávateľa obvineného, pôžička bola poskytnutá. Je teda zrejmé, že spoločnosť nedostatočne preverila obvineným uvádzané skutočnosti. Nemožnosť preverenia bonity obvineného mohla zodpovedným pracovníkom poškodenej spoločnosti naznačiť, že údaje uvádzané klientom je dôvodné hlbšie preveriť, a to najmä s ohľadom na skutočnosť, že podpisom na zmluve zároveň podpisuje čestné vyhlásenie, že ním uvedené údaje v zmluve sú pravdivé. Pokiaľ by teda došlo k posúdeniu podmienok na poskytnutie pôžičky osobou s odbornou spôsobilosťou, po tom, ako sa poškodená spoločnosť nemohla skontaktovať so zamestnávateľom obvineného, bolo by namieste zisťovať ďalšie údaje o jeho pracovnom pomere, alebo pôžičku neposkytnúť.

Samotná obchodná spoločnosť sa svojou neopatrnosťou dostala do situácie, kedy uzatvorila obchodno – právny vzťah, pri ktorom nedodržala ani elementárnu mieru opatrnosti v právnych vzťahoch. Pri jej dodržaní by sa spoločnosť mohla vyhnúť neistému obchodu a finančnej strate.

Podľa § 17 Trestného zákona pre trestnosť činu sa vyžaduje úmyselné zavinenie, ak zákon výslovne neustanovuje, že postačuje zavinenie z nedbanlivosti.

Podľa § 8 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Definícia zakotvená v § 8 Trestného zákona vyjadruje tzv. formálne chápanie trestného činu, ktoré patrí medzi základné pojmy slovenského trestného práva a zároveň obsahuje vo svojom vyjadrení aj niektoré pojmové znaky trestného činu. Pojem “znaky uvedené v zákone” zahŕňa predovšetkým znaky typové, t. j. znaky, ktoré sú obsiahnuté v skutkovej podstate trestného činu uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona.

Na naplnenie skutkovej podstaty horeuvedených trestných činov musia byť naplnené súčasne všetky znaky súčasne, inak nie je možné hovoriť o trestnom čine. Objektívna stránka predstavuje určité konanie, resp. opomenutie páchatel'a

nebezpečné pre spoločnosť, ktorým je spôsobovaný na objekte trestného činu následok. Medzi konaním a následkom musí byť vzájomná súvislosť a spojitosť. Čo sa týka subjektívnej stránky, jeho obligatórnu zložku tvorí zavinenie, teda vnútorný psychický vzťah páchatel'a ku skutočnostiam tvoriacim trestný čin.

Čo sa týka rozsahu dokazovania uvádzam, že tento bol vykonaný v súlade s § 2 odsek 10 Trestného poriadku, a teda v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie.

Osobitne v prípadoch obchodných spoločností poskytujúcich úvery a pôžičky nebankovým spôsobom je nevyhnutné skúmať okolnosti a príčiny vzniku škody na ich majetku, v dôsledku porušenia základných povinností ich zamestnancov vyplývajúcich zo zákona (Zákonník práce) alebo zo zmluvy (Pracovnej zmluvy), preskúmať pravdivosť údajov prezentovaných v návrhoch (žiadostiach) o uzatvorenie úverových zmlúv. V prípade, ak sa tak nestalo, ide o **nedodržanie obvyklej miery opatrnosti u účastníka súkromnoprávneho vzťahu, ktorá vylučuje záver o existencii zákonných znakov (objektívnej stránky) trestného činu**. Spoločný základ podvodných konaní spočíva v „omyle“ inej osoby. Omyl ako rozpor predstavy so skutočnosťou v zmysle skutkovej podstaty trestného činu podvodu musí mať určitú „kvalitu“ **(nestačí akákoľvek nepravda) a musí byť prostriedkom spôsobilým na oklamanie iného v konkrétnej situácii**. Ak však osoba v omyle vykonávajúca majetkovú dispozíciu má povinnosť (vyplývajúcu zo zákona, zo zmluvy alebo zvyklosti) preskúmať tvrdenia iných osôb, a to prostriedkami bežne dostupnými a v obdobných prípadoch aj bežne používanými, **nie je možné len „uviedenie nepravdy“, bez ďalšieho považovať za „uvádzanie do omylu“** v zmysle skutkovej podstaty trestného činu podvodu, nakoľko „uvádzanie nepravdy“ nič nehovorí o tom, či tieto nepravdivé skutočnosti boli alebo mohli byť aj objektívne spôsobilé oklamať klamanú (poškodenú) osobu. V posudzovanej veci nejde o situáciu, že samotné uvedenie nepravdy, ktorej preskúmanie nie je bežné, resp. omyl ani pri zvýšenej miere opatrnosti nemožno rozpoznať, prípadne osoba vykonávajúca dispozíciu nie je objektívne schopná v určitom čase a stave disponujúcimi prostriedkami prípadný omyl eliminovať. V danom prípade je potrebné brať do úvahy aj tzv. dodržanie obvyklej miery opatrnosti osoby, ktorá je uvádzaná do omylu alebo ktorej omyl chce páchatel' využiť.

V zmysle ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka má každý účastník občianskoprávneho (obchodnoprávneho) vzťahu povinnosť dodržiavať obvyklú mieru opatrnosti (nielen dlžník, ale aj veriteľ).

Poskytovateľ úveru, ako účastník súkromnoprávneho vzťahu, je primárne povinný aspoň v minimálnej miere dbať na nevyhnutnú ochranu svojich práv a majetkových záujmov, dodržať potrebnú mieru opatrnosti a zabezpečiť si ľahko dostupné informácie významné na rozhodnutie o poskytovaní úveru. Ak je omyl definovaný ako rozpor medzi predstavou a skutočnosťou u oklamaného, potom logicky nemožno na strane oklamaného odhliadnuť od jeho sumy vedomostí o skutočnosti, ohľadom ktorej je klamaný, teda od jeho spôsobilosti byť oklamaný. Spoločnosti poskytujúce úverové produkty, ktoré v rámci výkonu predmetu svojej podnikateľskej činnosti prichádzajú pravidelne do kontaktu s uvádzaním nepravdivých informácií, majú možnosť si deklarované údaje preveriť a pri zachovaní potrebnej miery opatrnosti rozpoznať nepravdivosť tvrdenia bez vynaloženia

špeciálneho, osobitného úsilia, ktoré inak nie je v obchodných prípadoch bežné.

Trestné právo a trestnoprávnu kvalifikáciu určitého konania, ktoré má súkromnoprávny základ, ako trestného činu je potrebné považovať za „*ultima ratio*“, teda za krajný právny prostriedok, ktorý má význam predovšetkým celospoločenský, t.j. z hľadiska ochrany základných spoločenských hodnôt. V zásade však nemôže slúžiť ako prostriedok nahrádzajúci ochranu práv a právnych záujmov jednotlivca v oblasti súkromnoprávnych vzťahov, kde závisí predovšetkým na individuálnej aktivite jednotlivca, aby strážil svoje práva, ktorým má súdna moc poskytovať ochranu. Je však neprijateľné, aby túto ochranu aktívne preberali orgány činné v trestnom konaní, ktorých úlohou je ochrana prevažne celospoločenských hodnôt, a nie priamo konkrétnych subjektívnych práv jednotlivca, ktoré svojou povahou spočívajú v súkromnoprávnej sfére. Trestné stíhanie nie je namieste, ak sa konanie podozrivého výhrade pohybovalo v rovine občianskoprávnych vzťahov. Určité zlyhanie, či nedostatočná účinnosť zákonných nástrojov slúžiacich k faktickému výkonu právoplatných a vykonateľných súdnych rozhodnutí nemôže viesť k tomu, aby tieto opatrenia boli nahradzované, či doplňované prostriedkami trestného práva. V právnom štáte je neprípustné, aby prostriedky trestnej represie slúžili k uspokojovaniu subjektívnych práv súkromnoprávnej povahy, ak nie sú vedľa toho splnené všetky predpoklady vzniku trestnoprávnej zodpovednosti, respektíve ak nie sú tieto predpoklady celkom nespochybniteľne zistené.

Právny poriadok je síce vnútorne diferencovaný (na viaceré právne odvetvia), avšak tvorí jednotu a preto s ním ako s takým treba zaobchádzať pri aplikácií jednotlivých ustanovení a inštitútov. V trestnom konaní **pri výklade znakov objektívnej stránky trestného činu nemôžu ignorovať, že vzťah má súkromnoprávny základ a že spory vzniknuté so súkromnoprávnymi vzťahov majú primárne riešiť súdy v civilnom konaní.** Nejasný právny vzťah alebo sporné veci by mali riešiť civilné súdy a nie súdy trestné.

Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané naplnenie objektívnej stránky ako znaku trestného činu, teda že by obvinený XXXXX vylákal od iného úver tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí malú škodu.

Zároveň mám za to, že konanie obvineného nemožno posúdiť ako priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, nakoľko podvod ako priestupok je možné vymedziť rovnakými pojmovými znakmi, ktoré sa vzťahujú na podvod ako trestný čin.

Rozhodnutie v trestnom konaní nebráni tomu, aby práva poškodeného boli uplatňované v občianskom súdnom konaní.

Z uvedeného dôvodu som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.

JUDr. Nina Paukovičová  
prokurátorka